

Ulladu Narpadu eli 40 säettä Todellisuudesta

(Tamilista englanniksi kääntänyt Arthur Osborne)

1. Meidän tavastamme havaita maailma seuraa se, että me hyväksymme, että ainutkertainen Ensimmäinen Perusta omaa lukuisia voimia. Nimien ja muotojen kuvia, henkilön, joka ne havaitsee, taustan, jolla hän ne havaitsee ja valon, jonka avulla hän ne näkee; hän itse on kaikkea tätä.
2. Kaikki uskonnot pitävät totena kolmea perusasiaa, maailmaa, sielua ja Jumalaa, mutta on vain yksi Todellisuus, joka ilmaisee Itsensä näinä kolmena. Ihminen voi sanoa, 'Näitä on todella kolme' vain niin kauan kuin ego elää. Siksi, menemällä sisälle omaan Olemukseensa, missä 'minä' eli ego on kuollut, on täydellinen Tila.
3. 'Maailma on todellinen.' 'Ei, se on pelkkä harhainen ilmestys.' 'Maailma on tietoinen.' 'Ei.' 'Maailma on onnea.' 'Ei.' Mitä hyötyä on tällaisesta väittelystä? Se Tila miellyttää kaikkia, jossa, luovuttuaan ulkokohtaisesta (käsitteellisestä) näkemyksestään, hän tuntee Itsensä ja luopuu kaikista ykseyden tai kaksinaisuuden, itsensä ja egon käsitteistä.
4. Jos itsellä on muoto, myös Jumalalla näyttää olevan muoto, mutta jos itse on muodoton, kuka on se, joka näkee nämä muodot ja kuinka? Voiko mitään kohdetta nähdä ilman silmää? Näkevä Itse on Silmä ja tämä Silmä on Äärettömyyden Silmä.
5. Keho muodostuu viisinkertaisesta tupesta; siksi kaikki viisi tuppea sisältyvät yhteen sanaan, keho. Onko maailmaa olemassa ilman kehoa? Onko kukaan nähnyt maailmaa ilman kehoa?
6. Maailma ei ole mitään muuta kuin viiden aistinelimen havaitsemien kohteiden ruumiillistuma. Sen jälkeen kun, viiden aistinelimen kautta, yksittäinen mieli havaitsee maailman, maailma ei ole mitään muuta kuin mieli. Voiko maailmaa olla mielestä erillään?
7. Vaikka maailma ja tieto siitä ilmestyvät ja katoavat yhdessä, vain tiedosta johtuu, että maailmasta on tullut näkyvä. Se Täydellisyys, josta maailma ja se tieto ilmestyvät ja johon ne katoavat, ja joka loistaa ilmestymättä ja katoamatta, yksin on Todellisuus.
8. Palvoipa ihminen Absoluuttista Todellisuutta millä nimellä tai missä muodossa tahansa, se on vain keino oivaltaa Se ilman nimeä ja muotoa. Se yksin on todellinen oivallus, jossa ihminen tuntee itsensä suhteessa tähän Todellisuuteen, saavuttaa rauhan ja oivaltaa oman identtisyytensä sen kanssa.
9. Havaittajan ja kohteen kaksinaisuus, näkijän, nähdyn ja näkemisen kolminaisuus voivat olla olemassa vain Yhden kannattelemassa. Jos tätä Yhtä Todellisuutta etsiessään ihminen kääntyy sisäänpäin, ne katoavat. Vain he, jotka tämän näkevät, ovat niitä, jotka näkevät Viisauden. He eivät koskaan epäile.
10. Tavallisen tieto johtuu aina tietämättömyydestä ja tietämättömyys tiedosta; ainut todellinen Tieto on se, jonka avulla ihminen tuntee Itsen tutkimalla kenellä on tietoa ja tietämättömyyttä.
11. Eikö ole ennemminkin tietämättömyyttä tuntea kaikki muu tuntematta itseään, tuntijaa? Heti kun ihminen tuntee Itsen, joka on tiedon ja tietämättömyyden perusta, tieto ja tietämättömyys katoavat.
12. Se yksin on todellinen Tieto, joka ei ole tietoa eikä tietämättömyyttä. Se, mitä tiedetään, ei

ole todellinen Tieto. Koska Itse loistaa ilman mitään muuta jota tietää tai saada tietoonsa, Se yksin on Tieto. Se ei ole tyhjiys.

13. Itse, joka on Tieto, on ainut Todellisuus. Moninaisuuden tieto on väärää tietoa. Tämä valheellinen tieto, joka on todellisuudessa tietämättömyyttä, ei voi olla erillään Itsestä, joka on Tieto-Todellisuus. Kultakorujen moninaisuus on epätodellista, sillä mikään niistä ei voi olla erillään kullasta, josta ne kaikki on tehty.

14. Jos ensimmäinen persoona, minä, on olemassa, silloin toinen ja kolmas, sinä ja hän, ovat myös olemassa. Kun kaivaudutaan minän olemukseen, minä katoaa. Sen kanssa katoavat myös 'sinä' ja 'hän'. Jäljelle jäävä tila, joka loistaa Absoluuttisena Olemisena, on ihmisen oma luonnollinen tila, Itse.

15. Vain nykyisyyteen viittaamalla voivat mennyt ja tuleva olla olemassa. Myös ne, ollessaan nykyisyyttä, ovat läsnä. Kun yrittää määritellä menneen ja tulevan luonnetta samalla kun sivuuttaa nykyisyyden, on se samaa kuin yrittäisi laskea ilman ykköstä.

16. Meistä erillään, missä ovat aika ja paikka? Jos me olemme kehoja, me kietoudumme aikaan ja paikkaan, mutta olemmeko me? Me olemme yksi ja sama nyt, silloin ja ikuisesti, täällä ja kaikkialla. Siksi me, ajaton ja tilaton Olemassaolo, yksin olemme.

17. Heillä, jotka eivät ole oivaltaneet Itseä samoin kuin heillä, jotka ovat, sana 'minä' viittaa kehoon, mutta sillä erolla, että heillä, jotka eivät ole oivaltaneet, 'minä' rajoittuu kehoon, kun taas heillä, jotka ovat oivaltaneet Itsen kehossa, 'minä' loistaa rajattomana Itsenä.

18. Heille, jotka eivät ole oivaltaneet (Itseä) samoin kuin heille, jotka ovat, maailma on todellinen. Mutta heille, jotka eivät ole oivaltaneet, Totuus mukautuu maailman mittoihin, kun taas heille, jotka ovat, Totuus loistaa Muodottomana Täydellisyytenä ja maailman Perustana. Tässä on koko heidän välisensä ero.

19. Vain he, joilla ei ole tietoa kohtalon ja vapaan tahdon Lähteestä, kiistelevät siitä kumpi tila vallitsee. He, jotka tuntevat Itsen kohtalon ja vapaan tahdon Lähteenä, ovat vapaana molemmista. Tahtovatko he uudestaan sotkeutua niihin?

20. Hän, joka näkee Jumalan näkemättä Itseä, näkee vain mentaalisen kuvan. Sanotaan, että hän, joka näkee Itsen, näkee Jumalan. Hän, joka egon täysin hävitettyään, näkee Itsen, on löytänyt Jumalan, koska Itseä ei ole olemassa Jumalasta erillään.

21. Puhuvatko pyhät kirjoituksen Totta, kun ne sanovat, että jos joku näkee Itsen, hän näkee Jumalan? Kuinka joku voi nähdä Itsensä? Jos, koska hän on yksittäinen olento, hän ei voi nähdä Itseen, kuinka hän voi nähdä Jumalan? Vain tulemalla Hänen saaliikseen.

22. Jumalallinen antaa valon mielelle ja loistaa sen sisällä. Mielellä ei ole muuta keinoa kuin kääntyä sisäänpäin ja kiinnittyä Jumalalliseen, ei ole muuta keinoa tuntea Häntä mielellä.

23. Keho ei sano 'minä'. Kukaan ei kiistä, että jopa syväunessa 'minä' lakkaa olemasta. Heti kun 'minä' ilmestyy, kaikki muukin ilmestyy. Tutki keskittynein mielin mistä tämä 'minä' ilmestyy.

24. Tämä eloton keho ei sano 'minä'. Todellisuus-Tietoisuus ei ilmesty. Näiden kahden väliin ja rajoittuneena kehon mittoihin, joku ilmestyy 'minänä'. Tämä on se, joka tunnetaan *Chit-jada-grant-hina* (Tietoisien ja tiedottoman välisenä solmuna) ja myös orjuutena, sieluna, hienona kehona, ego-na, *samsarana*, mielenä jne.

25. Se tulee olemassaoloon pukeutuneena muotoon, ja niin kauan kuin se säilyttää muodon, se säilyy. Kun sillä on muoto, se ravitsee itseään ja kasvaa suureksi. Mutta jos tutkit tätä ilkeää henkeä, jolla ei ole omaa muotoa, se luopuu muodostaan, johon on tarttunut ja katoaa.
26. Jos ego on, myös kaikki muukin on. Jos egoa ei ole, mitään muutakaan ei ole. Toden totta, ego on kaikki. Sen vuoksi tutkimus sen selville saamiseksi mitä ego on, on ainut tie luopua kaikesta.
27. 'Minän' ilmestymättömyyden Tila on SINÄ olemisen tila. Ilman että etsii 'minän' ilmestymättömyyden Tilaa ja saavuttaa sitä, kuinka kukaan voi saavuttaa omaa tuhoutumistaan, josta 'minä' ei elvy? Ilman tätä saavutusta kuinka on mahdollista pysyä omassa todellisessa Tilassaan, jossa hän on SE?
28. Aivan samoin kuin ihminen voi sukeltaa veteen, johon hän on pudottanut jotakin, samalla lailla ihmisen tulisi sukeltaa itseensä yksipisteisin mielin, puhettaan ja hengitystään halliten ja löytää paikka, josta 'minä' saa alkunsa.
29. Ainut keino, joka johtaa Itseoivallukseen, tapahtuu etsimällä 'minän' Lähdetä sisäänpäin käännetyin mielin ja lausumatta sanaa 'minä'. Mietiskely 'Minä en ole tämä; Minä olen Se' saattaa olla apuneuvo tutkimukseen, mutta se ei voi olla tutkimista.
30. Jos etsijä tutkii 'Kuka minä olen?' mielen sisällä, yksilöllinen 'minä' tuupertuu hämmennyneenä niin pian kuin hän saavuttaa Sydämen ja Todellisuus itse ilmenee välittömästi spontaanisti 'Minä-Minä'. Vaikka se ilmentää itseään 'minänä', se ei ole ego vaan Täydellinen Oleminen, Absoluuttinen Itse.
31. Mitä tehtävää jää jäljelle hänelle, joka imeytyy Itsen autuuteen, joka saa alkunsa egon tuhoutumisesta? Hän ei ole tietoinen mistään (minään muuna kuin Itsenä) muusta kuin Itsestä. Kuka voi ymmärtää hänen Tilansa?
32. Vaikka pyhät kirjoitukset julistavat 'Sinä olet Se', osoittaa vain mielen heikkoutta mietiskellä 'Minä olen Se, en tämä', koska olet ikuisesti Se. Se, mitä täytyy tehdä, on tutkia mikä sinä todella olet ja pysyä Sinä.
33. On naurettavaa sanoa joko 'En ole oivaltanut Itseä' tai 'Olen oivaltanut Itsen'; sillä onko olemassa kahta itseä, joista toinen voi oivaltaa toisen? Jokainen tietää omasta kokemuksestaan, että on olemassa vain yksi Itse.
34. Tietämättömyydestä syntyneestä harhasta johtuu, että ihmiset eivät onnistu tunnistamaan Sitä, joka on aina ja jokaiselle luontainen Todellisuus, joka asustaa luontaisessa Sydänkeskuksessaan ja pysymään siinä, vaan sen sijaan he kiistelevät siitä onko se olemassa vai ei tai onko sillä muoto vai ei tai onko se ei-kaksinainen vai kaksinainen.
35. Etsiä ja pysyä Todellisuudessa, joka on aina saavutettuna, on ainut Saavutus. Kaikki muut saavutukset (*siddhit*) ovat samanlaisia kuin unissa hankitut. Voivatko ne näyttää todellisilta hänelle, joka on herännyt unesta? Voivatko he, jotka ovat vakiintuneet Todellisuuteen ja vapaat *mayasta*, harhautua niihin?
36. Vain jos ajatus 'Minä olen keho' ilmestyy, auttaa mietiskely 'Minä en ole tämä, minä olen Se' häntä pysymään Sinä. Miksi meidän tulisi aina ajatella, 'Minä olen Se'? Täytyykö ihmisen jatkuvasti ajatella 'Minä olen ihminen'? Emmekö ole aina Se?

37. Väite, 'Kaksinaisuus harjoituksen aikana, ei-kaksinaisuus Saavuttamisessa' on myös väärä. Myös silloin kun hän huolestuneena etsii, samoin kuin silloin kun hän löytää Itsensä, kuka muu hän on kuin kymmenes mies?¹

38. Niin kauan kuin ihminen on tekijä, hän korjaa työnsä hedelmiä, mutta heti kun hän oivaltaa Itsen tutkimalla kuka on tekijä, hänen käsityksensä siitä, että hän on tekijä, katoaa ja kolminkertainen *karma* päättyy. Tämä on ikuisen Vapauden tila.

39. Vain niin kauan kuin ihminen pitää itseään sidottuna, jatkuvat orjuuden ja Vapauden ajatukset. Kun ihminen tutkii kuka on sidottu, Itse oivalletaan, ikuisesti saavutetaan ja on iäti vapaa. Kun orjuuden ajatus loppuu, voiko Vapauden ajatus säilyä?

40. Jos kysyit, 'mikä näistä kolmesta on lopullinen vapautuminen: muodossa, muodotta vai sekä muodossa että muodotta?' minä sanon, "Vapautuminen on sen egon tuho, joka kysyy 'muodossa, muodotta tai sekä muodossa että muodotta'.²

1 Viittaa tarinaan kymmenestä hölmöläisestä, jotka joen ylitettyään kuvittelivat kadottaneensa yhden!

2 Tämä käännös tamilista englanniksi on jonkun muun kuin Arthur Osbornen!